

[Hans Thyge Jacobsen.]

om Ord. Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokratiet ikke nærrede nogen Lyst til at være med til en forsikringsmæssig Ordning af Alderdomsforsørgelsen, men at Partiet nærrede stor Interesse for at skabe en Overbygning paa den nuværende Lovgivning. Lad os saa begynde dér, vi vil ikke strides om rene Teorier. Jeg har faaet den Opfattelse fra talrige Møder ude over Landet, hvor jeg har mødt socialdemokratiske Medborgere i Diskussionen, at de var klar over, at med det voldsomme Træk, der sker paa Alderdomsforsørgelsens Konto, er det nødvendigt, at vi nu faar en Bremse sat ind i Form af en eller anden Art af Forsikring. Jeg tror, det socialdemokratiske Parti er ganske og aldeles indstillet paa samme Linie, som vi andre er i saa Henseende, og derfor vil jeg ikke strides om Begreber eller Ord. Lad os saa begynde med dette at søge, som det ærede Medlem sagde, en Overbygning tilvejebragt paa den nuværende Ordning, en Overbygning, i Kraft af hvilken det bliver muligt at begrænse det offentliges stedse og hurtigt stigende Udgifter til Alderdomsforsørgelse.

Saa sagde det ærede Medlem i denne Forbindelse, at en saadan Overbygning skulde være skabt af Rentemodtagerne selv. Det tager jeg nu for en Fortalelse, for de Medborgere, som i Dag er Rentemodtagere, er ikke meget værd i forsikringsmæssig Henseende, dem kan vi ikke regne med som bidragydende til en Folkepensioneringsfond. Nej, det drejer sig om at faa fat paa de unge, det drejer sig om at faa Ungdommen til at bidrage uden om Skat og uden om Statsfinanserne til deres Alderdomsforsørgelse. Jeg tror, som sagt, vi er ganske enige om Maalet, og det er mig en Glæde at konstatere ogsaa her, at Tankerne ogsaa fra socialdemokratisk Side gaar i den Retning, og jeg gentager: vi vil ikke strides om Ord og Begreber, vi ønsker blot at komme i Gang med dette Arbejde, og jeg, paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, ser hen til det kommende Kommissionsarbejde med store Forventninger i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen benægtede, at Socialdemokratiets Stilling var dikteret af Frygt for Kommunisterne. Ja, naar det ærede Medlem benægter det, maa det jo staa til Troende. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at der er en begrundet Formodning om det modsatte. Det er nemlig en Overtro i den danske Befolkning, at det kommunistiske Parti har Tilslutning navnlig i de yngre Kredse. Det

kommunistiske Parti her i Landet er et Gammelmandsparti. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stirrer forbavset paa mig; men det er jo Sandheden, at det kommunistiske Parti her i Landet har sin kornemeste Tilknnytning blandt Aldersrentenyderne. Derom er ingen kyndig i Tvivl, og deraf forklæres ogsaa den Kamp, der staar her i Salen mellem det socialdemokratiske Parti og det kommunistiske Parti om Aldersrentenydernes Stemmer. Men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen vil give mig Ret i, at denne politiske Kamp maa man afblæse, og at man sammen med os andre maa søge at skabe en forsvarlig Alderdomsforsørgelse, saaledes at vore gamle Medborgere kan have betryggende Kaar, uden at man derfor gaar hen og smider en halv Milliard op i Luften til Beskuelse for det undrende Aldersrente-Publikum. Jeg tror nok, at naar det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen tænker sig noget om, er han paa vor Side og ikke paa Dilettanteriets Side.

Dernæst har jeg et enkelt Spørgsmaal, som er af mere personlig polemisk Karakter. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen bliver ved med at angribe mig, fordi jeg skulde have frafaldet mine Udtalelser under første Behandling om, at enligt stillede Kvinder under 60 Aar ned til 55 Aar i Undtagelsestilfælde burde have Adgang til Aldersrente. Men det kan ikke nytte, at det ærede Medlem angriber mig. Det er mig, der har rejst Spørgsmaalet; men jeg har i Udvalget faaet de Oplysninger, som jeg nævnte i min første Tale, fra Arbejds- og Socialministeriet, som gaar ud paa, at der i Danske Kvinders Nationalraad og Socialministeriet er Overvejelser i Gang om en Enkepensionering i Lighed med den, man har i adskillige andre Lande. Og saa forekommer det mig virkelig naturligt, at jeg siger, at indtil jeg ser Resultatet af disse Undersøgelser, og indtil jeg ser det eventuelle Forslag som Frugten af disse Undersøgelser, vil jeg indstille mit Ønske, som jeg altsaa gav Udtryk for under første Behandling.

Det ærede Medlem talte noget om at gaa paa Jagt med en Høne. Jeg fik ikke rigtig fat i det, men i min Barndom var der noget, der hed: Ka' do sæt' en Høne? — og hvis man kunde det, var man en forfærdelig Karl. Det forekommer mig, at det ærede Medlem her har sat en Høne paa Kridtstregen, saaledes at dette ene Punkt er faldet ved ham, at jeg har forlangt Aldersgrænsen for Kvinder i Undtagelsestilfælde sat ned fra 60 til 55 Aar. Det er dog ikke anderledes, end at vi kan afvente de Resultater,